

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 733/2490

อัยการแม่สอด โจทก์ นายมาตร สิงห์แก้ว, กับพวก 2 คน จำเลย นายคำ, นายปั่น ร.

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 8, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2489 มาตรา 27, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2489 มาตรา 34, พ.ร.บ.ควบคุมการส่งออกปศุสัตว์และการนำเข้าในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าบางอย่าง พ.ศ. 2482 ป.วิ.อ. มาตรา 192, พ.ร.บ.ควบคุมการส่งออกปศุสัตว์และการนำเข้าในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าบางอย่าง พ.ศ. 2482 ป.วิ.อ. มาตรา 39

ย่อ / หลักกฎหมาย

การส่งของชนิดที่ไม่ต้องห้ามและไม่ต้องเสียภาษีออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้แสดงรายการของที่ส่งและไม่หยุดให้เจ้าพนักงานตรวจ เป็นผิดตาม พ.ร.บ.ศุลกากร 2480 ม. 8 และ ม. 11 แต่ไม่เป็นผิด พ.ร.บ.ศุลกากร 2469 ม. 27 ของเช่นนี้ศาลให้ยึดไว้จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามกฎหมายจะรับไม่ได้ เดิมมีพระราชกฤษฎีกาห้ามส่งน้ำมันพืชออกนอกราชอาณาจักรต่อมามีฉบับใหม่ยกเลิกฉบับเก่าและไม่มีข้อห้ามส่งน้ำมันพืช ดังนี้ ถือว่ามีกฎหมายใหม่ยกเลิกกฎหมายเก่า จึงลงโทษจำเลยไม่ได้ เมื่อความผิดที่ศาลลงโทษไม่มีการรับทรัพย์แล้ว ก็จ่ายเงินสินบลหรือรางวัลตาม พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิดไม่ได้ ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้คืนของกลางให้ผู้ร้อง โจทก์ฎีกาขอให้รับ แต่ไม่ได้บรรยายข้อที่ควรรับมาในฎีกาเลยศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

คำพิพากษา

ศาลชั้นต้นฟังว่า เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๔๘๙ จำเลยรับจ้างขนาน้ำมันพืช ๕๕ ปีบ ผ่านด่านศุลกากร เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้แสดงรายการ และหยุดให้เจ้าพนักงานด่านศุลกากรตรวจก่อนพิพากษาลงโทษตาม พ.ร.บ. ควบคุมการส่งออกปศุสัตว์และการนำเข้าซึ่งสินค้าบางอย่าง พ.ศ. ๒๔๘๒ และ พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. ๒๔๘๐ ม. ๘ และ พ.ศ. ๒๔๘๒ ม. ๖ ของกลางทั้งใดให้รับและให้จ่ายเงินสินบลร้อยละ ๓๐ เงินรางวัลร้อยละ ๒๕ จากเงินที่ได้รับจากการขายน้ำมันของกลางให้แก่ผู้นำจับ และเจ้าพนักงานผู้จับส่วนผู้ที่ยื่นคำร้องขอคืนข้อ ๒ ลำ โค ๔ ตัว อ้างว่าผู้ร้องไม่รู้ไม่เห็นด้วยนั้น ศาลสั่งให้คืนโคตัวเดียว จำเลยและผู้ร้องอุทธรณ์, ศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงว่า จำเลยไม่ได้กระทำความผิด จึงพิพากษายกฟ้อง คืนของกลางให้ผู้ร้องด้วย โจทก์ฎีกา, ศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงตามศาลชั้นต้น แต่เห็นว่า จำเลยมีความผิดตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. ๒๔๘๐ ม. ๘ และ ม. ๑๑ แต่เห็นว่าจะลงโทษตาม พ.ร.บ.ควบคุมการส่งออกอกไม่ได้ เพราะมี พ.ร.ก.ควบคุมการส่งออกปศุสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๐ ยกเลิก พ.ร.ก.ฉบับที่ ๙ พ.ศ. ๒๔+ เสียแล้ว และ พ.ร.ก.ฉบับใหม่มิได้ห้ามการส่งน้ำมันพืชออกนอก จึงต้องยกคดีตาม ก.ม.ลักษณะอาญา ม. ๘ และ เมื่อน้ำมันรายนี้ไม่เป็นของต้องห้ามแล้ว ก็ไม่เป็นผิด พ.ร.ก.ศุลกากร ม. ๒๗ เมื่อไม่ผิด ม. ๒๗ แล้ว ก็รับทรัพย์รายนี้ไม่ได้ คำขอให้จ่ายเงินสินบลและรางวัลก็ตกไปในตัว ส่วนการที่ศาลอุทธรณ์จัดการให้คืน ล้อ ๒ ลำ โค ๓ ตัวแก่ผู้ร้อง โจทก์ไม่ได้บรรยายข้อที่ควรรับมาในฎีกา ผิดต่อ ป.ม.วิ.อาญา มาตรา ๑๙๓ วรรค ๒ ศาลฎีกาจึงไม่รับวินิจฉัย จึงพิพากษากลับคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ลงโทษตาม ก.ม.ที่กล่าวแล้ว ให้ปรับคนละ ๑๐๐ บาท ล้อ ๒ ลำ โค ๔ ตัว คืนผู้ร้องของกลางรายนี้ให้จัดการตาม พ.ร.บ.ศุลกากร ๒๔๘๐ ม. ๑๑ คือให้ยึดไว้จนกว่าจะจัดการให้ถูกต้องตามกฎหมาย

องค์คณะ

นนทปัญญา · ธรรมบัณฑิต · ชัยประชา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/733/2490>